

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-653/13) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 2006/12/EK — Άρθρα 4 και 5 — Διαχείριση των αποβλήτων — Περιφέρεια Καμπανίας — Απόφαση του Δικαστηρίου — Διαπίστωση παραβάσεως — Μερική παράλειψη εκτελέσεως της αποφάσεως — Άρθρο 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Χρηματικές κυρώσεις — Χρηματική ποινή — Κατ' αποκοπήν ποσό)

(2015/C 311/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Recchia και E. Sanfrutos Cano)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: G. Palmieri, επικουρούμενος από τον S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως Επιτροπή κατά Ιταλίας (C-297/08, EU:C:2010:115), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης», χρηματική ποινή 120 000 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης στην εφαρμογή των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωση προς την απόφαση Επιτροπή κατά Ιταλίας (C-297/08, EU:C:2010:115), από της ημερομηνίας δημοσίευσής της παρούσας αποφάσεως και έως την πλήρη εκτέλεση της αποφάσεως Επιτροπή κατά Ιταλίας (C-297/08, EU:C:2010:115).
- 3) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης», κατ' αποκοπήν ποσό 20 εκατομμυρίων ευρώ.
- 4) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 93 της 29.3.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Diageo Brands BV κατά Simiramida-04 EOOD

(Υπόθεση C-681/13) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων — Λόγοι μη αναγνώρισεως — Προσβολή της δημοσίας τάξεως του κράτους αναγνώρισεως — Απόφαση δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους αντιβαίνουσα στο περί σημάτων δίκαιο της Ένωσης — Οδηγία 2004/48/EK — Σεβασμός των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας — Δικαστικά έξοδα]

(2015/C 311/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Diageo Brands BV

κατά

Simiramida-04 EOOD

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 34, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το γεγονός ότι απόφαση που εκδόθηκε σε ένα κράτος μέλος αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης δεν δικαιολογεί τη μη αναγνώριση της αποφάσεως αυτής σε άλλο κράτος μέλος με το σκεπτικό ότι παραβιάζει τη δημόσια τάξη του τελευταίου κράτους, όταν το νομικό σφάλμα του οποίου γίνεται επίκληση δεν συνιστά πρόδηλη παράβαση κανόνα δικαίου ο οποίος θεωρείται ουσιώδης στην έννομη τάξη της Ένωσης και επομένως στην έννομη τάξη του κράτους μέλους αναγνώρισεως ή πρόδηλη προσβολή δικαιώματος το οποίο αναγνωρίζεται ως θεμελιώδες στις έννομες αυτές τάξεις. Τούτο δεν συμβαίνει όταν πρόκειται για σφάλμα το οποίο θίγει την εφαρμογή διατάξεως όπως το άρθρο 5, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, όπως τροποποιήθηκε με τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992.

Όταν εξακριβώνει την ενδεχόμενη ύπαρξη πρόδηλης παραβιάσεως της δημοσίας τάξεως του κράτους αναγνώρισεως, ο δικαστής του κράτους αυτού οφείλει να λάβει υπόψη το γεγονός ότι, εκτός από ιδιαίτερες περιστάσεις που καθιστούν υπερβολικά δυσχερή ή αδύνατη την άσκηση ενδίκων μέσων στο κράτος μέλος προελεύσεως, τα υποκείμενα δικαίου πρέπει να ασκούν εντός αυτού του κράτους μέλους όλα τα διαθέσιμα ένδικα μέσα για να αποτρέπουν μια τέτοια παραβίαση.

- 2) Το άρθρο 14 της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι έχει εφαρμογή επί των δικαστικών εξόδων στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως, ασκηθείσας σε κράτος μέλος, για την αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από κατάσχεση επιβληθείσα εντός άλλου κράτους μέλους με σκοπό την πρόληψη προσβολής δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, όταν στο πλαίσιο αυτής της αγωγής αποζημιώσεως τίθεται ζήτημα αναγνώρισεως αποφάσεως εκδοθείσας σε αυτό το άλλο κράτος μέλος με την οποία διαπιστώνεται ο αδικαιολόγητος χαρακτήρας της εν λόγω κατασχέσεως.

(¹) EE C 71 της 8.3.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Ιουλίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Rusal Armenal ZAO, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-21/14 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ορισμένου φύλλου αλουμινίου, καταγωγής Αρμενίας, Βραζιλίας και Κίνας — Προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αρμενίας στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ) — Άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 — Συμβατότητα με τη συμφωνία εφαρμογής του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΓΣΔΕ)]

(2015/C 311/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland, M. França και T. Maxian Rusche)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Rusal Armenal ZAO (εκπρόσωπος: B. Evtimov, avocat), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert και J.-P. Hix, επικουρούμενοι από τους B. O'Connor, Solicitor, S. Gubel, avocat)

Παραμβαίνουν υπέρ της αναιρεσείουσας: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: D. Warin και A. Auersperger Matić)